

Sejmi. 5. jul. Marburg, Podplat, Rečica, Vozenica, Lemberg, Videm, 7. jul. Vojnik, 8. jul. sv. Andrej v Susilah, sv. Jurij na Pesnici, sv. Hema, Pišce, 11. jul. Oplotnica.

Dopisi.

Iz Gradca. (V deželnem zboru) je nemško-liberalna večina poslancev zopet pokazala, da nimajo ti gospodje srca za stiske in težave, v katere je pahnilo kmetijski stan liberalno gospodarstvo. Prošnje kmetov še toliko opravičene mečejo redno pod klop. Tako je se zgodilo prošnjam iz kozijanskega in lipniškega okraja, naj se odpravijo okrajni zastopi. Zastopj je krepko podpiral prošnje slovenski poslanec g. dr. Radaj, zastopj so g. Herman, Lohninger, Bärnfeind zahtevali, naj se reč vendar po deželnem odboru preiskavati daje. Vse bilo je le bob v steno. Večina je potegnila z mariborskim advokatom dr. Duchatschem, ki se ni sramoval izreči, da so bili okrajni zastopi veselo sprejeti („mit Jubel begrüßt“). G. Lohninger ga je dobro oklestil rekoč, da so bili zastopi komaj z večino 6 glasov sklenjeni v deželnem zboru, a o kakšnem veselju ni nikder kaj brati. — Slovenski poslanec g. Kukovec je vprašal vlado za stran reguliranja Mure pri Mauti. C. k. namestnik je odgovoril, da se bode pomagalo sedaj zdatno, ker je tudi ogerska vlada voljna sodelovati pri reguliranju. Srenja Šoštanjska prosi za razpisanje v menjshe srenje ter se je reč na predlog g. Hermana izročila srenjskemu odseku. Srenja Gornje-Bistriška dobila je pravico 2—10 fl. — pobirati od onih, ki hočejo srenjčanstvo prejeti. Leoben je prosil naj se višja realka tamošnja spremeni v višjo gimnazijo. Zbor je pritrdil toliko, da se bo reč v pretres vzela v deželnem odboru. Zahtevana podpora 4630 fl. za sv. Gallensko cesto je se odvila. Gradec sme 132.000 fl. v zajem vzeti in 2 hiši 166.000 fl. vredni prodati. Poslanec g. Žolgar podpiral je prošnjo, naj se učiteljem celjske okolice plača zviša pa ničesar ni opravil. Velevažni so še 3 nasveti liberalcev: g. Knaffl svetuje, naj dežela 8 milijonov v zajem vzame proti 4% in 50letnemu odplačevanju ter se naj dolg gruntne rešitve tako odpravi, baron Čok želi deželske podpore za stavljenje železnice po ali kraj velikih cest I. vrste, in poslanec Posch tirja, naj se siromaške ustanove fajmoštrom poberó in srenjskim županom izročijo. Liberalci bodo ta nasvet skoraj gotovo sprejeli in tako novo zmešnjavo v deželo pognali.

Iz Ptuja. (Judje ali židovi) kako se pri nas vedno bolj širijo, to je „Slov. Gosp.“ uže večkrat omenil in če bo tako naprej šlo, bo za kakih 20 let pol Ptuj v židovskih rokah. Kakor je v obče znano, barantajo židovi z robo vsake vrste. Luk in česnek, črešnje in jabelka, jagode in grozdje, jajca, pišanci, kopuni, purani, vsaktero zrnje in sočivje, kože: zavečje in pesje, lisičje in

kravje, dihurjeve, svinjske, jazbečje, konjske, krompir in skipek, vino in vinski kamen, stare hadre in staro zlato, skratka vse karkoli dežela pridelala, priredi in premore, razven morebiti živih svinj, kupuje in prodava židov in pravi se, ka je pre zadovoljen z malim dobičkom, samo če je pogosten. Ker židov vselej gotovih denarjev našteje, mu ljudje svoje pridelke skoro raji ponujat prihajajo kakor kristijanom, vže tudi zato, ker se z njim lahko porazumejo. Ptujski židi so se namreč v kratkem času, odkar so se tukaj naselili, precej gladko slovensčini privadili, živ dokaz: ka bi se postavim, tudi gimnazijski ravnatelj gospod Fichna, kojemu se ima Ptuj za priseljenje židov največ zahvaliti, v 20 in več letih, odkar si na Slovenskem kruh služi, tudi vže lahko toliko naučil, ka bi se zamogel bar za silo pogovarjati s starši, kedar prihajajo zvedavat, kako se njim deca učijo in obnašajo. — Za okolico ptujsko tedaj židi niso na škodo, ampak poprej na hasek; kajti pri njih kmet vse svoje pridelke v vsakem hipu lahko v denar spravi in še precej dobro, samo če se ume čuvati, da ga pri meri in vagi ne opehari, kar žid neskončno rad stori. Saj je celemu svetu znano, ka se pravi, da židovu pre vera zapoveduje vsak dan najmanje 7 kristijanov noriti. Da bi vera kaj takšnega učila sicer ni res, dogaja pa se stokrat. Zatorej ljubi kmetje! dobro pazite, da pri meri in vagi ne zgubite na 2 in 3 gube, kar ste židovu dražje prodali ali od njega ceneje kupili, kakor pri kristijan. Posebno pa se čuvajte od židov denarja na posodo ali celo na „beksl“ jemati; kajti to je blizo tako, kakor da bi se z dušo in telom žerjavemu hudiču zapisali. Čuditi pa se moramo, zakaj si od naših židovov še neveden ni oskrbel metra in škarenj, ker: ptujski „šnitist“, stara roba in visoka cena, prišlo je vže davno v pregovor!

Od št. Ilja pri Velenji. (Toča, bučeloreja, volitev.) Od zahoda sem se pripodijo dne 19. roznika pogubni oblaki, iz kojih začne ob 5. uri popoldne jako neusmiljeno sipati točo debelosti golobjih jajc. Za $\frac{1}{4}$ ure jo je zatopil strašen nalliv deža, in tako storil tej žalostni igri konec. Naša polja, sadunosniki in vinogradi, koji so si za slano pretečenega meseca vendar skoraj povsod do dobra opomogli, so zopet hudo poškodovani; sedaj pa še neprestano dežuje in pravilno razvijanje in popravljanje poškodovanega zabranjuje, pa Bog je dal, Bog je vzel, Bog bo zopet dal! Bučeloreja se letos pri nas, bržčas zaradi mnogih deževnih dni jako slabo obnaša, malo boljše od leta 1879. Rojev se je do 20. junija dobilo še celo malo proti temu, ko so bučele leta 1878 do 20. junija uže rojile 3. tudi 4. roj; vrhu tega silijo k njim vsakojaki mrčesi: ose, sršeni, ptice, molji, najhujši ropar je pa metulj smrtoglavec, ki ob jasnem večeru prileti iz daleča z glasnim šumanjem, ter se ne zменеč za brambo skrbnih stražnikov vsili v panj. Nedavno sem enega teh ponoč-

njakov ravno na odhodu iz panja vjel, takoj na smrt obsodil, in po raztelesovanji najšel pri njem lepo v želodci zavite, za orehovo luščino ali nad 10 gramov, čiste strdi. Sreča je le, da so ti lupeži redki, sicer bi uboge bučele po večkratnem obiskovanji škodo, in počasi še smrt za pomanjkanjem živeža trpeti morale. — Dne 30. rožnika bodo pri nas velévažne volitve občinskega odbora, in to druge; kajti prve so „purgarji“ kot nepostavne spoznali. Izid teh objavim prilično, ter natančneje dokažem, koliko si je pridobil slovenski kmet v teku nekolikih let vednosti o svojih pravicah.

M. V.

Od Pesnice. (Povodenj in razne reči.) Ubogi se morajo imenovati posestniki ob Pesnici. Letos, kakor skoro vsako leto, neizmerno škodo trpé. Mesto zelenih travnikov, lepo dišečih senožet vidijo se le jezere, velikanski ribniki, ali smrdljive muže. Človeka srce boli, kedar vidi velike dele zemljišča pod vodo in mora slišati, koliko se utegne sena nakositi na po 10—12 oralov velikih kosih. Mesto 20 vozov še za eno kravče ne dobi klaje. Vendar slišimo, da se je pesniško reguliranje pod klop vrglo; ker so baje razun ene srenje vse protestirale zoper popraviljanje pesniške struge. Kdo je to napravil? Govori se, da so srenje za reguliranje podpisavale, a zdaj so pa na nasprotnem listu. Ako je srenjske zastopnike res tolika pamet srečala, so pač omilovanja vredni. Skoro se misliti ne more, da bi človek zdrave pameti vsakemu reguliranju Pesnice nasprotoval. Vendar Pesnico celó prestaviti, kakor so nekda pod Seidlovim vodstvom hoteli, bilo bi predrago in nepotrebno. Kdor Pesnico pozna in njene ovinke, bo sledečemu navetu pritrdil. Ko bi se velikanski ovinki prerezati dali in ravna struga brez ovinkov napraviti, bi voda gotovo 2krat hitreje odtekala. Ovinki so toliki, da je vmes več oralov zemljišča kakor na kakšnem otoku. Veliko škode uzroči tudi preozka struga. Vsak posestnik nabije veliko hlodov pri svojem travniku, katere voda ob času povodnji podrije, ki se potem v Pesnico zgrudijo in strugo zožijo. Ko bi se tedaj ovinki odstranili in struga malo širéjša skopala, bi v 1 uri toliko vode odteklo, kakor zdaj v 3 urah. Pesniška dolina bi na sto tisoče bogateja postala. Ni mogoče, da bi možje zdravih možganov temu nasprotovali, kar bi blagostanje na Slovenskem pobiljšalo. Dača se tirja, mora se odrajtovati, pomoči pa ni. Pod klop se meče to, kar bi veliko koristilo. Slišimo, da so se srenjski zastopniki na „karto bianko“ podpisovali t. j. na papir brez glave. Glavo pa so še le po priberačenih podpisih bedastemu truplu nasadili. To bi mogel le kakov slovenski strah napraviti, kateri bi rad Slovence na žlici vode požrl. Slovenski naši poslanci so prošeni ob priložnosti si Pesnico pregledati in zopet začeti delo, ki bo jim hvalo in slavo donašalo. Če se le ovinki odstranijo na Pesnici, bodo jim vsi posestniki s časoma hvaležni. — Dne 26. junija je prignal

nekdo teličko ob 7. uri zjutraj k sv. Marjeti in jo g. Baumanu ponujal na prodaj. Cenil jo je 20 fl. na slednje 15 fl. Ker pa je bila kakih 40 fl. vredna, ga vpraša mesarjev sin, od kod ste jo prignali. Iz Nebove, reče tat. Čegava je, tam poznam jaz vsako kočo in vsako kravo. Ne, od sv. Martina, pravi tat. Kam jo hočete gnati? V Lebring k bratu. Kako je bratu ime? Ne vem, sem uže pozabil, in vlovil se je sam. Pravili mu so, ti si še menda prvokrat hodil krast, ker si tako neumen, in še nisi bil v tolovajski šoli. Poslali so zvezanega v Maribor, kder je naslednje obstal, da je kravo svojemu očetu pri sv. Martinu vkradel.

Iz Makol. (Povodenj) je dne 22. in 23. junija veliko škode napravila. Po travnikih za vodo ležečih je seno popolnoma poblatila, pokošeno seno odnesla, tudi njive je poškovala, rast na njih pomandrala. Mraz nam je tudi dne 21. maja precej škode učinil, posebno pri fazoli, in tudi na nižje ležečih vinogradih, vsled hude zime je veliko trsova posušenega. Vinska letina bo slaba. Neko-liko boljše pa nam kaže po njivah pšenica, rž, ječmen, turšica, krompir, tudi sadja bo tu pa tam nekaj. Bog nas le obvarji pred hudim vremenom, pred točo. V petek dne 18. junija smo pokopali 81. let starega očeta Lukeža Črepinko. Spreveda udeležila je se velika množica znancev, prijateljev in spoštovateljev ranjkega. Č. g. župnik so mu premilo nagrobno spregovorili, kar je žalujočim bilo na veliko tolažbo. Naj počivajo stari mož v blagem miru!

Iz Kozjanskega okraja. (Odgovor) dopisniku iz Kozja v 26. šte. „Slov. Gosp.“ Okrajni zastopi so, kar pri nas vsako dete povedati vé, najbolj nepotrebni in najbolj dragi „instituti“. Zatoraj je naše ljudstvo prosilo za odstranitev tega nebodi ga treba. Da smo dotične prošnje č. g. Karlonu, a ne g. Žnideršiču poslali, zgodilo se je iz njeznega ozira. G. Žnideršič je načelnik okrajnemu zastopu, tedaj se nismo mogli zanesti, da bi hotel zoper to napravo postopati, in ako bi ne hotel, potem ne dobi v našem okraji nobenega glasa več. Hoteli smo ga toraj te zadrege rešiti, ker ga za drugo spoštujemo, in poslali prošnje Karlonu. Svojemu poslancu nismo mogli lahko tega poslati, ako pa moramo drugemu, potem je vse eno, naj pošljemo temu ali unemu. Naše 3 občine so tudi prosile za vpeljavo slovenskega jezika v srednje šole in te prošnje sem jaz Slavoljub poslal g. dr. Vošnjaku v Beč, tedaj mi ni treba poduka, da vem, komu se ima katera prošnja poslati.

Pravi „Slavoljub“.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Novi ministri nič ne ugajajo liberalcem, tem bolje pa vsem drugim ljudem. Cesarju so uže zvestobo prisegnoli in ministrovanje prevzeli. Izmed starih ministrov je ostal edini poljski poslanec Ziemalskovski. Cesar podelili so mu